

ஐந்தாம் பருவம்

பொன் மாலையப் பொழுது.

சாய்மனகை கதிரை

கட்பில் சுவர்

சுற்றுச் சூழ

சுதந்திரக் காற்று.

விட்டவகை காமல்

வட்டைத் தீர்க்கும்

கரங்களை கொஞ்சிக்

காலடி போற்றிய

காலங்கள் மாற்றம்.

அன்று

மவுனத்தில் திளதத்து

மனச்சாட்சிகள் கொன்று

வன்கையின் நிழலுக்குள்

சுகமாய் விருந்துகள் உண்டனர்.

இன்று சிங்கக் காட்டினுள்

இனியொரு வட்டைக்கோ

இடஞ்சல இல்லையாம்.

ஆயினும்

சாமரம் வீச யாரும்

பாமரர்

இல்லையாம்.

வழிகளில் நடனம்

வார்த்தைத் தோரணம்

தேவையாம் தேவையாம்.

கற்களும் மூட்களும்

பாதம் வலிக்குதாம்.

காது பொடிபடும்

ஒநாய்கள் ஊளை

உறக்கத்தைக் கெடுக்குதாம்.

புரட்சிக்கு சதேமம்

விளைப்பவர் உருவம்

கனவில் வந்து

அச்சம் தருவதால்

விபீ சண உறக்கம்

விழித்தவர் எழுந்தனர்.

சாய்மனகைக்திரை

உருள நூற் காலி

கட்பில் படுக்கை

கண்டன அறிக்கை

அதிகாரம் உரிமை

கடமை கொமிசார் என்று

தஃக்கக் கலக்கமாய்

இருப்பதாய் நடித்து

வாயில் வந்த

வார்த்தைகள் கொண்டு

மருட்சியில் பிதற்றினார்.

புரட்சியின் பரோல்

வீணாய் மற்றவர்

வம்புகள் தடீ

கொமிசார் பட்டம்

கொள்வதில் குறியாய்

இருப்பவர் சிலரால்

உறவுகள் அறுந்து

பிளவுகள் பரந்து

விடுதலை நாட்டம்

விலகியே போச்சுதாம்.

அண்ணாந்து பட்டுத்து

துப்பிய உமிழ்நீர்

வறேவெர்

முகத்தினில்

விழுந்து வழியும்?

தன்னதைத் தானே

பொருத்திப் பார்த்து

வடித்த கவிதையில்

அவர் தான் நாயகன்.

தலைப்பைப் பாருங்கள்

புரட்சிக் கான மயெநிகர் கொமிசார் : சி.சி

Written by தமிழ்ரங் கம்

Wednesday, 04 August 2010 08:09 - Last Updated Wednesday, 04 August 2010 08:10

வசகேரம்